Täh. Minu meeles ~~nagu~~ on, nagu oleks tema
weel ühe teise järwe tulekust rääki-
nud ja seal oleks nagu see juures ol-
nud: „Pälawuse pärast wiskanud
üks tüdruk omad helmed ka ka-
last ära heina sau otsa. Põgene-
des tulnud meele, et helmed ma-
ha jäänud; ta läinud tagasi
neid ära wõtma, aga järw
langenud enne maha, kui ta
alt ära saanud ja uputanud
tema ära. Sest saadik elada
selles järwes näkk, ja see nõud
omale iga aasta ühe inimese ohwriks.

2. Katk.

Suure sõja (kas Põhja wõi?) järel olnud
„meie maal" katk ja see on wäga palju
ohwrid omale nõudnud. Ta on rat-
sa hobusega sõitnud, mille rauad on
aga „rõgisenud." Oma tee-konna peal
jõudnud ta ka Mae külasse, kus



mägine maa on. (J. Kruus – Olewiku lisas kirj.)
Sinna sisse pole ta läinud, waid on kõrwale
pöörnud ja ütelnud: „Mae külas on
mägised maad ja kiwised sillad, sin-
na mu waim ei puudu!" ja tulnud
kuhugile teise peresse. Pere on parajatt
söögitaudas istunud, kui „must mees"
sisse astunud. Kõik on wait jäänud.
Talitaja aga tahtnud aida peale eest
ära põgeneda, aga redeli peal jõud-
nud katk järele. Talitaja pöörnud üm-
ber ja ütelnud: „Tuld süüakse, kirge
juuakse ja „Keti" keeli kõneldakse."
Kohe pöörnud katk ümber ja läi-
nud minema. Kõik, kes talle wastu pole
rääkinud, on ära surnud, ainult see
talitaja on selles peres elama jää-
nud.

3. „Surma sõnumikud."

Isa emaga istunud pimedas kambris,
kuna teised saunas wihelnud. Korra-